

visningen på en skole af en sådan størrelse må i almindelighed antages at lægge fuldt beslag på lederen, jfr. stk. 2, hvorefter en heltidsbeskæftiget leder vil kunne ansættes, når skolens samlede timetal i et år overstiger 7.500. Ved de meget store aftenskoler vil det ofte være vanskeligt for lederen at overkomme arbejdet, og det foreslås derfor, at der i sådanne tilfælde åbnes adgang for ansættelse af en medhjælp til aflastning af lederen.

Man har fundet det naturligt, at der tillægges sådanne medhjælpere et honorar beregnet efter de i stk. 1 fastsatte retningslinjer på grundlag af det antal timer, der ligger over 7.500.

Til § 62.

I gældende lovs § 14, stk. 1, er minimumstimestelønnen for aften- og ungdomsskolelærere fastsat til middeltallet pr. time mellem begyndelseslønnen — uden stedtillæg — og slutlønnen — med højeste stedtillæg — i lærerlønningens 2. lønningsklasse med omregning i forhold til $\frac{5}{6}$ af det for folkeskolens lærere til enhver tid gældende pligtige timetal, medens den maksimale tilskudsberettigede timeløn i § 14, stk. 2, er fastsat 50 pct. højere end minimumslønnen. Pr. 1. oktober 1966 udgør minimumslønnen 27,40 kr. pr. time — og maksimumslønnen 41,10 kr.¹⁾

En forhøjelse af timelønnen for aftenskolelærere m. fl. er i overensstemmelse med ønskerne fra et overvejende flertal inden for aftenskoleudvalget, og baggrunden herfor er, at den hidtidige aflønning med den i loven fastsatte minimumsbetaling — der som hovedregel ikke måtte fraviges — i praksis har vist sig utilstrækkelig. Således har en række kommuner for at sikre sig det fornødne antal lærere set sig nødsaget til at yde lønninger, der ligger væsentligt over minimumssatsen. F. eks. betales der i Københavns kommune og flere omegnskommuner lønninger, der ligger ca. 33 pct. over minimumsbetalingen. Tilsvarende kan anføres for beslægtede skoleformer, som f. eks. Forsvarets Civilundervisning og de tekniske skolers lærlingeafdelinger, hvor timelønningerne ligeledes ligger væsentlig over minimumslønnen i aftenskolen.

Der var imidlertid ikke enighed i udvalget om, hvor stor forhøjelsen burde være, og hvorledes det fremtidige lønsystem i det hele skulle udformes. Man har imidlertid på linje med flertallet valgt at stille forslag om en enhedssats på grundlag af gennemsnittet mellem begyndelseslønnen i lærerlønningens 2. lønningsklasse uden stedtillæg og slutlønnen med højeste stedtillæg (sats A) i 4. lønningsklasse. Man har således nærmet sig princippet

om at fastsætte timelønnen som gennemsnittet af en folkeskolelærers „livsløn“, selv om skridtet ikke er taget fuldt ud, idet man da måtte lægge større vægt på slutlønnen i 4. lønningsklasse, på hvilket løntrin en folkeskolelærer i reglen befinder sig i over 20 år.

I øvrigt har man bevaret den hidtil gældende regel om omregning af 5 aftenskoletimer = 6 folkeskoletimer, der har sin begrundelse i, at det drejer sig om voksenundervisning.

Timelønnen efter forslaget vil med det pr. 1. oktober 1966 gældende lønniveau andrage 31,15 kr.²⁾ d. v. s. en stigning på ca. 14 pct. i forhold til den nuværende minimumsbetaling.

Til stk. 2.

Baggrunden for forslaget om indførelsen af en generel anciennitetsordning med et alderstillæg efter en vis tids virke er i det væsentlige, at man ønsker at sikre kontinuiteten i aftenskolearbejdet. Det må anses for hensigtsmæssigt, at lærerne tilskyndes til at fortsætte arbejdet i aftenskolen.

Man har for at undgå for megen administration valgt et enkelt alderstillæg, selv om den tilsigtede virkning i større omfang ville blive tilgodeset af et system med flere alderstillæg. Når man har valgt at lade alderstillægget få en størrelsesorden på 20 pct. af begyndelseslønnen, skyldes dette i det væsentligste beregninger over en folkeskolelærers „livsløn“. Fastsættelsen af begyndelseslønnen i stk. 1 til et gennemsnit mellem 2. og 4. lønningsklasse forudsætter, at en lærer ville være på hvert enkelt løntrin i 3 år, medens han som nævnt normalt vil være i over 20 år på slutlønnen i 4. lønningsklasse.

Med det pr. 1. oktober 1966 gældende lønniveau vil timelønnen med alderstillæg udgøre 37,40 kr.³⁾

Princippet med en anciennitetsordning er ikke ukendt efter den nugældende ordning, hvor der i lovens § 14, stk. 1, er hjemmel for ydelse af alderstillæg til lærere, der har beskæftigelse i aftenskolen som hovederhverv. Dette forudsætter efter de af undervisningsministeren fastsatte regler, at læreren har mindst 600 timer årligt i aftenskolen, og der kan da ydes to alderstillæg à 15 pct. Herudover har imidlertid flere kommuner indført anciennitetsordninger, således at alderstillægene i det væsentlige betales af kommunen uden refusion fra staten.

Ved beregningen af den for alderstillæg nødvendige anciennitet efter den nu foreslåede ordning er det alene undervisning inden for denne lovs rammer, der skal kunne medregnes, og læreren må selv tilvejebringe dokumentation for tidligere anciennitetsgivende beskæftigelse.

¹⁾ Pr. 1. oktober 1967 henholdsvis 28,80 kr. og 43,20 kr. ²⁾ Pr. 1. oktober 1967 32,70 kr.

³⁾ Pr. 1. oktober 1967 39,25 kr.